

1980 ஜூலை 4]

7. 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டம்—பொது விவாதம்.

\* திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு நிதிபமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே வைத்து மன்றத்தின் ஒப்புதலுக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே நான் பலவற்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆண்டுதோறும் இந்த மாநிலத்தினுடைய செலவுகளை சரிக்கட்ட நிதிநிலை அறிக்கைகளை வைப்பதும் மன்றத்தின் ஒப்புதலைப் பெறுவதும் நடைமுறையில் நடைபெறும் வாடிக்கை தான். ஆனாலும் இந்த முறை வைக்கப்பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கைக்குத் தனிச் சிறப்பு உண்டு. காரணம், மிகமிகப் பரபரப்புக்கிடையிலே ஒரு தேர்தல் நடைபெற்று அந்தத் தேர்தலிலே சமுதாயத்திலே வாழ்கிற எல்லாப் பிரிவினருக்கும் வாக்குறுதிகளை வாரிவாரி வழங்கி, அவர்களே திணறிப் போகிற அளவுக்கு வாக்குறுதிகளைக் கொட்டி, வாக்குகளைப் பெற்று பெரும்பான்மையாக ஆட்சியிலே இன்றைக்கு அமர்ந்திருக்கிற சர்க்கார் இந்த மன்றத்தின் ஒப்புதலுக்காக வைத்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையாகும்.

சமுதாயத்திலே இருக்கிற ஒன்றொரு பிரிவினரும் நமக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் எல்லாம் சட்டமாகத் திட்டமாக வந்திருக்கின்றனவா என்று ஆவலோடு பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கின்ற வர்கள் பார்த்தீர்களா, எங்களுடைய புரட்சித் திட்டங்கள் இன்றைக்குச் சட்டமாகப்போகிறது, நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படப் போகிறது என்று சொல்லி மார்தட்டி, நெஞ்சை நிமிர்த்தி வீதியிலே வலம் வரத் துடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எங்களைப் போன்ற எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிற அரசியல் வாதிகள்—நீங்கள் வழக்கமாகச் செய்யமாட்டீர்கள், செய்வது கிடையாது—இப்போதாவது செய்து இருக்கிறீர்களா என்று நுணுக்கிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆனால் சில பத்திரிகைக்காரர்கள், பாவம், இலவு காத்த கினி போனல் திட்டம் வரப்போகிறது என்று நினைத்துக் கடைசியிலே—உங்களை ஆதரிக்கிற பத்திரிகைகள் எல்லாங்கூட—கைகொட்டிச் சிரிக்கிற அளவுக்கு நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. கருக்கமர்கச் சொன்னால், பூதாகாரமாக உருவெடுக்கப்போகிறது என்று கருதினார்கள். அதிலே படித்துப் பார்த்தால் ஒன்றும் இல்லாத நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது.

எனக்குக்கூட நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் வெளியிட்ட நிதிநிலை அறிக்கை ஆயிற்றே இது, ஒரு நாலு வார்த்தை புகழ்ந்து சொல்லவேண்டாமா என்று நான் நினைத்துப் பார்த்தேன். ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை

[திரு. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 4]

யிலே நல்ல தாளிலே அழகாக அச்சிட்டு இருக்கிறார்கள். நல்ல தாளிலே வெள்ளைவெள்ளை என்று அவரைப் போலவே இருக்கிறது. ஆனால் உருவத்திலே இருக்கிறதே தவிர உள்ளத்திலே இருப்பதிலே ஏதாவது இருக்கிறதா என்று கேட்டால் ஒன்றும் இல்லை. சரியான உதாரணம் சொல்லவேண்டுமானால், தெருக்களிலே கண்ணாடிப் பெட்டிக்குள் பஞ்சு மிட்டாய் விற்றுக் கொண்டே ஒருவன் வருவான். ஒரு சிறிய குச்சியிலே அது மொசு மொசு என்று இவ்வளவு பெரியதாக இருக்கும், ஆனால் அதைக் கையிலே வைத்தால் ஒன்றுமே இருக்காது, கரைந்து போகும். அதேமாதிரித்தான் இது பார்ப்பதற்கு பெரிய புத்தகமாக இருக்கிறது, ஏறத்தாழ 54 பக்கங்கள் இருக்கின்றன, ஒன்றேகால் மணி நேரம் நாவலருக்கே படிப்பதற்கு ஆகியிருக்கிற பொழுது, அந்த அளவிற்கு இதிலே ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால் இல்லை.

சரியான வார்த்தைகளிலே, நான் சொல்லவேண்டுமானால் முதலமைச்சர் உதவியைத்தான் நாடுகிறேன். முதலமைச்சரைக் கேட்டார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தேர்தல் அறிக்கை வந்திருக்கிறதே படித்துப் பார்த்தார்களா என்று கேட்டார்கள். முதலமைச்சர் சொன்னார், படித்தேன், ரசித்தேன் என்று. எப்படி இருக்கிறது தெரியுமா, வழவழா, கொழுகொழா என்று இருக்கிறது என்று சொன்னார். அதோடு முதலமைச்சர் விட்டாரா என்றால் இல்லை. மேலும் சொன்னார், வெண்டைக்காய், விளக்கெண்ணெய் சோற்றுக்கற்றாழை இந்த மூன்றையும் கலந்து குழப்பினால் எப்படி இருக்குமோ அதுதான் தி.மு.க. வின் தேர்தல் அறிக்கை என்று சொன்னார். முதலமைச்சர் சொன்ன அந்த வார்த்தைகளை நான் கடனாகப்பெற்று முன்னவருக்குச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

மற்ற சில பத்திரிக்கைகள், அதற்குத் தண்டோரோ எடுத்து பட்டை பட்டையாக, கொட்டை கொட்டை எழுத்துக்களிலே எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் கடன்கள் 60 கோடி ரூபாய் ரத்து, மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது, ரொம்ப வேகமாக இருக்கிறது. ஆனால் நிலைமை என்ன என்று கொஞ்சம் துணுக்கிப் பார்க்கிறபொழுது தெரிகிறது. விவசாயிகளுக்கு 60 கோடி ரத்து, பட்டினி கிடப்போருக்கு 100 ரூபாய், கர்ப்ப ஸ்திரீகளுக்கு 105, வாரத்திற்கு ஒரு கிலோ அரிசி—இவைகள் எல்லாம் என்ன மணிமேகலையிலே வருகிற அட்சய பாத்நிரலாக இருக்கலாம்—அப்படிப் பார்க்கிறபோது திட்டங்கள் பெரிது பெரிதாக இருக்கின்றனவே தவிர, கிட்டே வந்து பார்த்தால் என்ன தெரிகிறது தெரியுமா? மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, தங்களுடைய மாவட்டத்திலேதான் பொய்மான் கரடு என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே தொலைவிலே நின்று பார்த்தால் மான் நின்று கொண்டிருப்பது போலவே தெரியும், ஆனால் கிட்டே போய்ப் பார்த்தால் வான்வெளிதான்



1980 ஜூலை 4]

[திரு. துரைமுருகன்]

இருக்கும். அதுதான் பொய் மான், அந்த இடத்திற்குப் பெயர்தான் பொய் மான் கரடு. பொய்மான் கரடும், அரசியல் மலம்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை.

(முற்பகல் 9-50)

ஆனால் உள்ளே நுழைந்து பார்த்தால்தானே விவசாயிகள் கடன் நிவாரணம் என்ன நிலைமைக்குப் போயிருக்கிறது என்பது தெரியும். ஏற்கெனவே, 1979 ஆம் ஆண்டு தஞ்சை இடைத்தேர்தலை முன்னிட்டு, அவர்கள் எமது மகத்தான ரிலீஸ் ஆக வெளியிட்ட 40 கோடி ரூபாய் கடன் ரத்து இருக்கிறதே, அப்போழுதே நாங்கள் இந்த அவையிலே மிக வேகமாகப் பேசி யிருக்கிறோம். எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் 40 கோடி ரூபாய் ரத்து செய்யப்பட வில்லை என்பதற்கு ஆதாரங்களை இங்கே எடுத்துக்காட்டியது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. அப்பொழுது அணாவாரி சர்ட்டிபிகேட் வந்தால்தான் கடன்களை ரத்து செய்வோம் என்பதற்காகக்கூட அணாவாரி சர்ட்டிபிகேட் என்றால் என்ன என்பதற்காக ஒரு அரைநாள் இந்த மன்றத்திலே விவாதம் நடைபெற்ற காட்சியெல்லாம் எனக்கு நன்றாக ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. எஸ். அவர்கள், அன்றைக்கு எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டியது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. எனவே, 40 கோடி ரூபாய் அன்றைக்கு ரத்து ஆயிற்றா இல்லையா என்பதற்கு ஒரு பெரிய பட்டிமன்றமே வைக்க வேண்டியது இல்லை; புள்ளி விவரங்கள் சொல்லும். 40 கோடி ரூபாய் அன்றைக்கே ரத்து ஆகவில்லை. சரி போகட்டும்; பழைய கதை வேண்டாம்; புதுக் கதையையே பார்ப்போம். இப்பொழுது என்ன நிலைமை? மத்திய சர்க்காரை நாங்கள் கேட்கிறோம், விவசாயிகளின் கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தேர்தல் காலத்திலே சொன்னார்கள், மத்திய சர்க்காரைக் கேட்போம், கொடுக்காவிட்டால் இந்தச் சர்க்காரே தன்னந்தனியாக நின்று, “என்னை நம்பியே இந்நெடும்பகை தேடிக்கொண்டேன்” என்று சொன்னானே இராவணேஸ்வரன், அப்படி என்னை நம்பியே நான் இந்த வாக்குறுதியைக் கொடுக்கிறேன் என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அன்றைக்குச் சொன்னபொழுது மக்கள் நினைத்தார்கள், இவரல்லவோ கொடைவள்ளல், இவரல்லவோ நாடாள் வந்த வல்லவர் என்று. விவசாயிகள் கடன்கள் அத்தனையும் ரத்து என்றார்கள். அடிபட்ட விவசாயி காயத்தைத் தடவிக்கொண்டான், வாழ்க முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர். என்று சொன்னான். உதைபட்ட விவசாயி முதுகிலே தட்டிவிட்டான், வாழட்டும் அ.தி.மு.க. என்றான். சிறைக் கம்பிகளை எண்ணிக் காப்பேறியவன் கரங்களில் உங்கள் கொடியைப் பிடித்துக்கொண்டு முன்னாலே வந்தான். அந்த ஏழை விவசாயிகளை நீங்கள் எமாற்றினீர்கள்.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 4]

பாவம், அடியை மறந்தான், உதையை மறந்தான், சிறைசாலையை மறந்தான், வாகைக்குளத்திலே இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு சுட்டு வீழ்த்தினீர்களே பாக்கியத்தம்மாள், வேலம்மாள், அத்தனையையும் மறந்தான், ஆறு பிணங்களை ஒரேயிடத்திலே குழிவெட்டிப்போட்டுப் புதைத்தீர்களே, அந்தக் காட்சியையும் மறந்தான், கடனெல்லாம் சத்து ஆக வேண்டும் என்ற எண்ணம்தான். ஆமாம், ஏமாந்து போனான்.

இப்பொழுது என்ன சொல்கிறீர்கள் என்றால், மத்திய சர்க்காரைக் கேட்போம் என்று இங்கேகூட நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன், எழுதப்போகிறேன் என்று. ஏன் எழுதப்போகிறீர்கள் என்று பத்திரிகைக்காரர்கள் கேட்கிறார்கள். எழுதலும் என்றும் சொல்கிறார். அவர்கள்தான் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லி விட்டார்களே என்று சொல்கிறார்கள். சும்மா சொன்னால் எப்படி? எழுத்து மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டும், எழுத்து மூலமாகக் கேட்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார். மத்திய சர்க்கார்தான் முடியாது என்று சொல்லிவிட்ட பிறகு ஏன் மாநில சர்க்கார் அதை சத்து செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

இப்பொழுது என்ன சொல்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், “இதற்கிடையில் தமிழக அரசு, தம் சொந்த நிதி பொறுப்பிலிருந்து, விவசாயப் பெருமக்களுக்கு மேலும் சில சலுகைகளை வழங்க முன் வந்துள்ளது” என்று சொல்கிறார்கள். எப்படி? “அரசு அளித்திருந்த தக்காவிக் கடன்களில் சுமார் 21 கோடி ரூபாய் இன்னும் பாக்கி நிற்கின்றது. இதில் ஏறக்குறைய 5 கோடி ரூபாய், டிராக்டர்கள் வாங்குவது, இயந்திரக் கலப்பை வாங்குவது, கிணறு தோண் வெது போன்ற உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு உதவும் முதலீடுகளுக்கான கடன்களாகும்” என்று சொல்கிறார்கள். 21 கோடியிலிருந்து 5 கோடியைக் கழித்து விட்டார்கள். ஏன் என்றால் இவர்களிடம் டிராக்டர் இருக்கிறது பாருங்கள், எனவே அவன் கட்டாவிட்டால் அதற்கப்புறம் வசூல் பண்ணலாம் அவன்கிட்டே சொத்திருக்கிறது, ஜப்திக்குப் போகலாம். டிராக்டர், கிணறு அதற்கப்புறம் கலப்பை ஆகியவை இருக்கின்றன, எனவே ஜப்திக்குப் போகலாம். ஆகவே, தக்காவிக் கடன் என்றாலே வராத கடன் என்று பொருள். அது ரொம்பப் பேரைப் பார்த்திருக்கிறது. எத்தனையோ பேரைப் பார்த்துவிட்டேன், போடா போ என்று ஒரு சினிமாப் பாட்டு இருக்கிறது. அதைப்போல, இந்தத் தக்காவிக் கடனும் எத்தனையோ சர்க்காரை நான் பார்த்துவிட்டேன் போங்கள் ஐயா போங்கள் என்று சொல்வது; இது வராத கடன். அதைப்பார்த்து நீங்கள் என்ன சொல்கின்றீர்கள்; இதை நாங்கள் தள்ளுபடி செய்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள்.



1980 ஜூலை 4]

[திரு. துரைமுருகன்]

எங்கள் ஊரில் ஒரு ஆள் இருக்கிறார், அவர் சில்லரைக் கடை வைத்திருக்கிறார். அவர் என்ன செய்வார் என்றால், அந்தக் கடையிலே உள்ள செல்லாத காசுகளையெல்லாம் எடுத்து ஒரு டப்பியில் போட்டு வைத்திருப்பார். கடையிலே, ஊரில் திருவிழா வரும்பொழுது, பிச்சைக்காரர்கள் வந்து கேட்பார்கள், இவர் எல்லோருக்கும் இரண்டு இரண்டு காசு போடுவார். ஏனென்றால், செல்லாத காசுகளைச் சேர்த்து வைத்திருக்கிறார் பாருங்கள். அதைப்போல, தக்காவிக் கடன் என்றால் என்றைக்குமே வராது, அந்த வராத கடன் எது எது என்று பொறுக்கி எடுத்துப் பார்த்தீர்கள்; இந்தத் தக்காவிக் கடனைப் பற்றி ரத்து என்று சொல்கிறீர்கள். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களே, எமது புரட்சித் தலைவர் செய்திருக்கின்ற திட்டம் பாரீர்; 16 கோடி ரூபாய் ரத்து என்று சொல்கிறார்கள். நாவலரே சொல்வார்; 'சீனி சக்கரை சித்தப்பா சுவற்றிலே எழுதிச் சுவைத்துப் பாரப்பா' என்று. அதுதான் நடந்ததே தவிர, விவசாயிகளுக்குத் தக்காவிக் கடன் வட்டியும் முதலுமாகச் சேர்த்து 16 கோடி ரூபாய் ரத்து என்ற எமது மகத்தான ரிலீஸ், 16 கோடி ரூபாய் ரத்து. இது வராத கடன்; வாங்க முடியாத கடன்; உங்களாலே வசூல் பண்ணவே முடியாத கடன்; தாசில்தார், பி.டி.ஓ. கிட்டே சம்மா கடன் வாங்குகிறமாதிரி வாங்கி அந்தக் காலத்திலேயே நின்றுபோன கடன்; செல்லாத காசைத் தர்மம் பண்ணுவது மாதிரி பண்ண வாரீர்களே புண்ணியவான்களே; கொடை வள்ளல்களே, இது நியாயமா? என்றுதான் மனச்சாட்சியிலே கை வைத்துச் சொல்லுங்கள் என்றுதான் நிதியமைச்சரவர்களையும், நாடாளுவந்திருக்கிற ஆளுங்கட்சிக்காரர்களையும் நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, அதற்கு மேலே என்ன கடன்? அதைக் கூட்டுறவுக் கடன் என்று சொல்கிறார்கள் குறுகிய காலக் கடன்களாக விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த தொகையில் சுமார் 97 கோடி ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள். குறுகிய காலக் கடன் என்றால் என்ன? பயிர்க் கடன். பயிர்க் கடன் என்றால் என்ன? பூச்சிக் கொல்லி மருந்து வாங்குவதற்கு, எரு வாங்குவதற்கு, விவசாயிகள் வேலை செய்ய வாங்குவதுதான், பயிர்க் கடன், குறுகிய கால கடன். 10 மாதத்திலே, 15 மாதத்திலே திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய கடனுக்குப் பெயர் குறுகிய காலக் கடன். அந்தக் கடன் என்னவாயிற்றாம்? 'பல ஆண்டுகளில் பருவ நிலைப் பொய்த்ததன் காரணமாகவும், மழை பொய்த்த காரணத்தாலும், விளைச்சல் பொய்த்ததன் காரணமாகவும், மத்திய காலக் கடன்களாக நீட்டிக்கப்பட்டன'. வாங்கியதோ பயிரிடுவதற்கு. ஆனால், விளைச்சல் இல்லை, பயிர் காய்ந்து போயிற்று. நான்கு மணிகள்கூட, விவசாயினுடைய வீடு நோக்கி வரவில்லை. ஆனால், அந்தக் கடன் என்னவாயிற்று என்று கேட்டால், மத்திய காலக் கடனாக மாற்றப்பட்டுவிட்டது. ஐந்து வருஷத்திற்கு. ஆகவே, விளையாததற்கு,

[திரு. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 4]

வராததற்கு, காய்ந்து போனதற்கு, பொய்த்துப் போனதற்கு, விவசாயிக்கு நான்கு நெல்மணிகட இலாபம் கிடைக்காத அதற்காக வாங்கிய கடனை, மத்திய காலக் கடனாக மாற்றி அமைத்துவிட்டார்களாம்—அதாவது நீட்டித்து விட்டார்கள். அது எவ்வளவு என்று கேட்டால், 80 கோடி ரூபாய். அந்த 80 கோடி ரூபாயிலே என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? அதிலே ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவன் 50 சதவிகிதம். இந்த ஐந்து ஏக்கர் நிலமுள்ள விவசாயி இருக்கிறானே, அவன் விடப்பட்டிருக்கிறான். ஐந்து ஏக்கர் நிலமும் அதற்குக் குறைவும் என்று ஆங்கில உரையிலே இருக்கிறது. ஆனால், தமிழிலே ஐந்து ஏக்கர் நிலம் என்று மட்டும் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஐந்து ஏக்கர் நிலமுள்ள விவசாயிக்கு பயிர் பாதிக்கப்படவில்லையா? அவனுக்கும் தான் பாதிப்பு. அவனுக்கும் தான் நிலம் காய்ந்து போயிருக்கிறது. அவனும்தான் ஏழை விவசாயி. ஆனால், அந்த ஐந்து ஏக்கர்காரனுக்கு 50 விழுக்காட்டைக் கழித்து விட்டார்கள். ஐந்து ஏக்கர் என்றால் என்ன? ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கரா? எங்கள் ஊரிலே ஐந்து ஏக்கர் வேறு, தஞ்சாவூரிலே ஐந்து ஏக்கர் வேறு. மானாமதுரையிலே ஐந்து ஏக்கர் வேறு, மதுரையிலே ஐந்து ஏக்கர் வேறு. ஐந்து ஏக்கரா என்றால், ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கராவா? கிடையாது. அதற்கு விளக்கம் இல்லை. அதற்காகத்தான் விளக்கெண்ணெய் அதற்காகத்தான் சோற்றுகற்றாழை—அவர் நன்றாகச் சொன்னார்? எப்படி? வழுவழா, கொழுகொழா, எப்படியும் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஐந்து ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கராகவும் இருக்கலாம், வெறும் ஏக்கராகவும் இருக்கலாம். சும்மா ஏக்கரா—சும்மாவாகவும் இருக்கலாம். பினான்ஸ் செக்கரட்டரிக்குத் தெரியாதா? ஃபினான்ஸ் துக்கரட்டரி என்ன படித்திருக்கிறார் தெரியுமா? அடேயப்பா, எம்.ஏ. பொருளாதாரம் படித்தவர், பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக்கொடுத்தவர், அவருக்கெல்லாம் தெரியாதா? நமக்கு எதற்கு வம்பு என்று விட்டுவிட்டார். இந்து பத்திரிகைக்காரர் எழுதியிருக்கிறார். இந்தமாதிரி விவகாரத்திலேயெல்லாம் அவர் தலையிடுவதே கிடையாது என்று எழுதியிருக்கிறார். அந்தப் பத்திரிகையிலே ரொம்ப அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்து பத்திரிகையோடு ஆயிரம் கருத்து வேற்றுமை எனக்குண்டு. ஆனாலும், அதனுடைய கம்பீரம் தாழாமல் அது தலையங்கம் எழுதியிருக்கிறதே, அதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ரொம்ப அழகாக எழுதியிருக்கிறார்கள், இந்து பத்திரிகையினர்,

“The cancellation of farm debts is in fulfilment of the election promise made to small farmers. Neither the Budget speech of Mr. V. R. Nedunchezhiyan, the Finance Minister, nor the accompanying Budget papers make clear how the funds for this purpose are to be secured. . .”

அதற்கு மேலேதான்: பினான்ஸ் செக்கரட்டரியிடம் வருகிறார், அந்தப் பத்திரிகைக்காரர்,



1980 ஜூலை 4]

[திரு. துரைமுருகன்]

“It is important for the Government to ensure that its intentions in this regard are not defeated by technical obstacles, injuring in the process the goodwill that is sought to be generated by this gesture.”

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

சொல்லவில்லை. ஏன்? ஃபினான்ஸ் செக்கரட்டரி பார்த்தார், நமக்கு எதற்கு வம்பு, போடச் சொன்னால், சட்டம் போட்டுவிட்டுப் போவோம், அந்தப் பிரச்சனையே வேண்டாம், என்று விட்டுவிட்டார். அவருக்குத் தெரியும் என்ன நிலைமை என்று. பொருளாதாரம் படித்த அவர், சர்க்காரை நடத்துகிறவர். என்னவோ, அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே இருக்கிறவர் 50 விழுக்காடைக் குறைத்து, மீதி இருப்பதிலே 48 கோடி ரூபாய்க்குக் கணக்குப் போட்டிருக்கிறாரே, அதிலே ஏன் இவற்றைச் சேர்க்காமல் விட்டுவிட்டார் என்பதுதான் நான் கேட்கும் கேள்வியாகும். எனவே, ஐந்து ஏக்கர்காரனுக்கு அதைச் செய்ய வேண்டாமா என்று நான் எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே, வராத கடனையும், பயிருக்கு வாங்கி, தீய்ந்து போன கடனையும், விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த குறுகிய காலக் கடனை, நடுத்தர காலக் கடனாக மாற்றி, விவசாயிகளை ஏமாற்றுகிற அளவுக்கு ஒரு திட்டத்தை நீங்கள் போட்டிருக்கிறீர்கள். அது ஒரு ஏமாற்று வித்தை. விவசாயிகளை மட்டுமல்ல, உங்களுையே நீங்கள் ஏமாற்றியிருக்கிறீர்கள். இந்த நாட்டுப் பொருளாதாரத் தினையே ஏமாற்றியிருக்கிறீர்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமைபாகும்.

அடுத்து, நான் பேச வேண்டிய முக்கியமான இன்னொன்று, மின்சாரம், தொழில் துறை, இரண்டையும் இணைத்தே பேச விரும்புகிறேன், சுருக்கமாகவே. தொழில் வளர்ச்சி எந்நிலையில் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி சர்க்காருக்கு அதிக அக்கறை கிடையாது. ஏனென்றால், உங்களுக்கு அதைப்பற்றி அதிகமாகத் தெரியாதோ என்று நான் கருதுகிறேன். உங்கள் ஆட்சியிலே இந்தத் தொழில் துறை என்ன நிலைமைக்குப் போயிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு காட்ட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-00)

சித்ரா நாராயணசாமி என்ற தொழில் அதிபர் ஒரு கட்டுரை எழுதினார், மார்ச்சு மாதத்திலே. தி.மு.க. ஆட்சியில் தொழிற் வளர்ச்சியில் இந்தியாவிலேயே மூன்றாவது இடத்தில் இருந்த தமிழ்நாடு எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியில் 12-வது இடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டது. கோப்புகள் தேங்கிக் கிடந்தன. தொழில் அதிபர்களை சந்திக்க மறுத்தார் எம்.ஜி.ஆர். அ.தி.மு.க. ஆட்சி எப்படிப்பட்டது? அதன் காலத்தில் தொழில் துறைகளின் முன்னேற்றம்

[திரு. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 4]

என்ன என்பதுபற்றி மார்க்சு மாதம் வந்துள்ள 'ஷேர் மார்க்கட்' ரிப்போர்ட்டில் எழுதியுள்ளார். தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் தொழில் வளர்ச்சியில் தமிழ்நாடு மூன்றாவது இடம் வகித்து வந்தது. ஆனால் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சியில் 12-வது இடத்திற்கு தமிழ்நாடு தள்ளப்பட்டுவிட்டது. தொழில் வளர்ச்சியில் முன்னேற தனது இடது காலை எடுத்து வைக்க அ.தி.மு.க. ஆட்சி மறுத்து வந்தது. தொழில்களை துவங்க முன் வரும் தொழிலதிபர்கள் எவரையும் எம்.ஜி.ஆர். சந்திக்க விரும்புவதில்லை. முதல் வரின் அறையில் தேங்கிக் கிடக்கும் கோப்புகளுக்கு அளவே இல்லை. உள்ளே போகும் கோப்புகளுக்கு மீட்சி கிடையாது. அவை மரணத்தைத்தான் தழுவின. செயலற்ற நிலை—முடிவே எடுக்க முடியாத நிலை—யாரையும், எப்போதும் சந்தேகிக்கும் குணம்—இவைதான் முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர்." என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். மூன்றாவது இடத்திலே இருந்த தமிழ்நாடு 12-வது இடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சித்ரா நாராயணசாமி என்ன மிகப் பெரிய அத்தாரிட்டியா, அவர் சொன்னால் நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமா என்று கேட்கக் கூடும். அதனால்தான் உங்களுக்கு மிக வேண்டிய பத்திரிகை இந்த நாட்டிலே படித்தவர்களாலே போற்றப்படுகிற இந்துப் பத்திரிகை அதில் அழகாக எழுதி இருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே மின்சார வெட்டுக்கூட இல்லை என்று பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. மின்சாரம், அது இருக்கிறதா இல்லையா என்றே தெரியவில்லை. 'காமாக்' இருக்கிறது கொஞ்ச நாளாக ரொம்பக் 'காமாக்' இருக்கிறது. அது என்ன நிலைமை என்றே புரியவில்லை என்ன நிலைமை என்று சொன்னால், மின்சார வெட்டு ஏன் இல்லை என்று சொன்னால், அழகாக 'இந்துப்' பத்திரிகை எழுதியிருக்கிறது.

"If the demand for power is not as acute in Tamil Nadu as it should be, it is because of the slowing down of industrial development in recent years. There is no indication in the Budget of any fresh thinking in this respect. What the State should do is to organize the import of materials for fabrication and sale outside on the Japanese model."

தமிழ்நாட்டிலே ஏன் அதிகமான மின்சாரக் கட்டுப்பாடு தெரியவில்லை தெரியுமா? அவனவன் தொழிலை, உற்பத்தித் திறனை முடக்கிக் கொண்டான். அந்த உற்பத்தித் திறனை முடக்கிக் கொண்ட காரணத்தால் மின்சாரம் வருகிறதா, இல்லையா என்பதை கவனிக்க முடியாமல் போய் விடுகிறது. ஆகையினாலே தொழில் துறையிலே தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வளர்ச்சி கிடையாது. இந்த நாட்டிலே ஆரம்பிக்க வந்த—ரகுமான்கான் சொன்னதைப் போல—அசோக் லேலாந்து விஸ்தரிப்புத் திட்டம், கோச்



1980 ஜூலை 4]

[திரு. துரைமுருகன்]

பேக்டரித் திட்டம் புறக்கணிக்கப்பட்டது. நான் கூட என் தொகுதியில் 35 கோடி ரூபாயில் பெல் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்று இரண்டு முறை மத்திய அமைச்சர் வெங்கட்டராமன் அவர்கள் சொன்ன அந்த 'பெல்' பாக்டரி ஆரம்பிக்கப்படும் என்றும் அதற்கான நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்றும் இந்த அறிக்கையில் கோடிட்டு இருக்கிறார்களா என்றால், அதைப் பற்றியும் கிடையாது. நீங்கள் முதலீடு செய்ய வருகிறவர்களையும் மதிப்பது கிடையாது, அவர்களைப் பார்ப்பதும் கிடையாது. தன்னுடைய எண்ணத்தை கேலிச் சித்திரமாக இந்துப் பத்திரிகை வெளியிட்டிருக்கிறது. ஜப்பான் நாட்டைப்போல் ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் வாங்கி, பிட்டப் பண்ணி, நிற்கலாம் என்கிறார்கள். மேலுயாச்சரிங் சைடிலே இருந்தது, உற்பத்தித் திறனிலே இருந்து வந்தது, ஏஜென்சி திறனுக்கு வந்திருக்கிறது. எனவே இந்துப் பத்திரிகை அழகாக கேலிச் சித்திரம் தந்திருக்கிறது. உங்களுடைய தொழில் துறையிலே நீங்கள் அதிகம் கவனம் செலுத்தவில்லை. இதை நான் சொல்லவில்லை இந்துப் பத்திரிகை சொல்லுகிறது. ஆனால் நிதிநிலை அறிக்கையில் தொழில் துறையைப் பற்றி ஒன்றும் பெரிதாகச் சொல்லவில்லை. தினமணிப் பத்திரிகைக் கூட சொல்லியிருக்கிறது. தினமணிப் பத்திரிகை உங்களுக்கு ரொம்ப வேண்டிய பத்திரிகை, அந்தப் பத்திரிகை என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால் தொழில் துறையிலே நீங்கள் அதிகம் அக்கறைக் காட்டவில்லை என்று தலையங்கம் தீட்டியிருக்கிறது. எவ்வளவோ ஆதரித்து எழுதவேண்டும் என்று ஜாடைமாதையாக முயற்சி செய்தாலும் முடியாமல் தன்னுடைய முடிவை வெளியிட்டிருக்கிறது. என்ன இருந்தாலும் சிவராமன் சிவராமன்தான், அவருக்கு ஒரு சபாஷ், போடுகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழில் துறையைப் பற்றி என்ன நிலைமை? உங்களுக்கு அக்கரை கிடையாது. மதிப்பிற்குரிய இரண்டு கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த பெரியோர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். இப்போது 36 நூற்பாலைகளை இந்த சர்க்கார் துவக்கப்போகிறது. 36 நூற்பு ஆலைகள். நூற்பாலைகளின் நிலைமை இந்த நாட்டிலே என்னவென்றால், "உற்பத்தித் திறன் சாதகமான விலை இவற்றின் காரணமாக நடப்பு ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லா நூற்பாலைகளும் நன்கு செயல்பட்டு வருகின்றன." நல்ல முறையில் சாதகமான நிலை இருக்கிறது. நல்ல பிரைஸ் இருக்கிறது. இதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும். இப்போது தமிழ்நாட்டிலே தனியார் துறையிலே 36 புதிய நூற்பாலைகள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் நல்ல விலை, நல்ல சாதகமாக இருக்கும் என்றால் என்ன செய்யவேண்டும். 36 தனிப்பட்ட முதலாளிகளை ஊக்குவிக்கப் போகிறீர்களா இது ஜாயின்ட் செக்டார்—

[திரு. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 4]

ஸ்பிக்—போலக் கூட அல்ல. அரசு சர்க்கரை மில்களை எல்லாம் கூட்டுறவுத் துறையிலே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்வகிறோம். அப்படித்தான் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று முயற்சி எடுத்துக்கொண்டுள்ள நேரத்தில் இப்போது 36 மில்களை தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்குக் கொடுக்கிறீர்கள். இது ஏகபோகத்துக்கு வழி வகுக்காதா? நீங்கள் ஏகபோகத்திற்கு வழி வகுக்கிறீர்கள் என்று அவர்கள் சார்பிலே மட்டுமல்ல, எங்கள் சார்பிலும் தான் கேட்க விரும்புகிறேன். இது ஏகபோக முதலாளித்துவம் இல்லையா? எலெக்ஷன் நேரத்தில் இந்த 36 பேர்கள் என்ன செய்தார்கள்? இப்போது அதற்குப் பிரதிபலனாக இதைச் செய்கிறீர்களா? இது என்ன தொழில் கொள்கை. இதுதான் சமதர்மமா, இதுதான் அண்ணாயிசமா, இதுதான் பெரியாயிசமா, இது தான் புரட்சியிசமா? என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். எதற்காக இந்த 36 நூற்பாலைகளைத் தூக்கி தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடத்தில் தருகிறீர்கள் என்பதை அறிய நான் விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இதிலே இன்னொன்றையும் சொல்கிறீர்கள். இராணிப் பேட்டை, ஓசூர் ஆகிய இடங்களில் புதிய தொழில் பகுதிகளை சிப்காட் நிறுவனம் அமைந்துள்ளது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நாங்கள் ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் அந்த நிறுவனங்களை அங்கே ஏற்படுத்தினோம். யாரோ எங்கேயோ ஆரம்பித்ததை எல்லாம், நாங்கள் தான் செய்தோம் என்று சொல்வதும், நாங்கள் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்வதும் எந்த அளவிற்கு நியாயம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. தேங்காய் நார் தொழிற்சாலையை மட்டும் கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கார் ஆரம்பித்து விட்டு, நூற்பாலைகளை மட்டும் தனிப்பட்ட முதலாளிகளை விட்டு ஆரம்பிப்பது என்று சொன்னால், இந்தச் சர்க்கார் எந்த அளவிற்கு முதலாளிகள் பக்கம் பாசத்தோடு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராமத் தொழில்கள் என்ற தலைப்பில் பொற்கொல்லர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைப்பதற்காக வேலையற்று இருக்கும் பொற்கொல்லர்கள் பற்றிய விவரங்கள் உடனடியாகத் தொகுக்கப்படும்; அதன் அடிப்படையில் பொற்கொல்லர் தொழிற் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். ஒரு பொற்கொல்லர் சங்கம் அமைக்கப்படும்; அமைத்து என்ன செய்யும்? வேலை இல்லாமல் உள்ள பொற்கொல்லர்கள் பற்றிய ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் கலெக்ட் செய்து, அதன் அடிப்படையில் பொற்கொல்லர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். சரி, அந்தச் சங்கம் மேற்கொண்டு என்ன செய்யும்? ஏழை எளிய மக்களுக்கு மலிவு விலையில் திருமணத் தாலி செய்து தரும். முதலில் யார் யார் வேலை யற்று இருக்கிறார்கள் என்று கணக்கு எடுத்து, அதற்குப் பிறகு சங்கம் அமைத்து, அதற்குப் பிறகு அவர்கள் மூலமாக ஏழை எளிய



1980 ஜூலை 4]

[திரு. துரைமுருகன்]

மக்களுக்கு மனித விலையில் தாவி செய்து தரப்படும்—இது எப்படி இருக்கிறது என்றால்,—காலையில் எழுந்து குளக்கரைக்கு சென்று நின்று, கோக்கு வருகிறதா என்று காத்துக்கிடந்து, பிறகு கோக்குத் தலையில் வெண்ணெய் வைத்து, வெய்யில் வருகிறதா என்று பார்த்திருந்து, அந்த வெய்யில் வந்தவுடன் அந்த வெண்ணெய் உருகி, கோக்கு கண்ணில் வழிந்து, பார்வை மங்குகிறபோது—கொக்கைப் பிடிப்பது என்று சொல்வார்களே அதைப்போல—நல்ல கதை விட்டு இருக்கிறீர்கள்—சார் உள்ளபடியே இதற்கு என்ன செய்வது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. நானும் எத்தனையோ பட்ஜெட் படித்துப் பார்த்து இருக்கிறேன். இந்த பட்ஜெட் மாதிரி சப்ஜெக்ட் இல்லாத பட்ஜெட் நான் படித்தது கிடையாது—அப்படிப் பட்ட நிலையில் இந்த பட்ஜெட்டை வைத்து இருக்கிறீர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையில் தான் இப்படிச் செய்து இருக்கிறீர்கள் என்றால், வேறு துறையில் ஏதாவது செய்து இருக்கிறீர்களா என்று பார்த்தேன். நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருந்து இருக்கிறார்கள். அதனால் விட்ட குறை தோட்ட குறை என்பார்களே அதைப்போல அது குறித்து ஒன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு மொத்தம் கிட்டத்தட்ட 1 இலட்சத்து 20 ஆயிரம் பேர் 12 ஆண்டுத் தேர்வுகளை எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சிறப்பான பணியைச் செய்து இருக்கிறார்கள் என்று நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த ஆண்டு 1.20 இலட்சம் பேர் எழுதி இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், சென்ற ஆண்டு 79,000 பேர்—அதாவது கிட்டத்தட்ட 80,000 பேர் புகழுக வகுப்புத் தேர்வு எழுதியிருந்தனர். ஆகவே, வித்தியாசம் கிட்டத்தட்ட 40 ஆயிரம் பேர் வருகிறது. இந்த 40,000 பேர்களில் தற்போது புதிதாகத் தேர்வு எழுதிவிட்டு வர இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலை என்ன? அவர்களுக்கு மேல்படிப்பு படிக்க என்ன வசதி ஏற்படுத்தித் தரப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே சில பேர் டாக்டர் படிப்பு படிக்க வரலாம். இன்ஜினியரிங் படிப்பு படிக்க வரலாம். மற்ற இடங்களில் படிப்பதற்கு வரலாம். அவர்களுக்கு எந்தெந்த இடங்களில் என்ன அரேஞ்ச்மென்ட் செய்து இருக்கிறீர்கள். இதை நான் கேட்கவில்லை, ‘இந்து’ பத்திரிகை கேட்கிறது. கொள்கை இல்லாமல் மாட்டிக்கொள்ளப்போகிறீர்கள், சிலந்தி வலையில் மாட்டிக்கொள்வது போல் நிலைமை வந்து விடக்கூடாது என்று ‘இந்து’ பத்திரிகை தலையங்கமே எழுதி இருக்கிறது. 40,000 பேர் புதிதாக வருகிறார்கள் என்று சொன்னால், ஓட்டல்காரன் கூட. இன்றைக்குச் சந்தை என்று தெரிந்தால் அதிகமாக ஆட்கள் வருவார்கள் என்று தெரிந்து இரண்டு படி அரிசி அதிகம் போடுவான்—இந்த அரசாங்கம் என்ன திட்டம் வைத்து இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1980 ஜூலை 4]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, போன் ஆண்டே கலைக் கல்லூரிகளில் பட்டப்படிப்புப் பிரிவில் 10,000 இடங்கள் காலியாக இருந்தன என்று நான் இந்த அவையிலேயே பல்வேறு முறை சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்குப் பிறகும் மாணவர்கள் வருவார்கள் என்றால், அதைப் பற்றி ஆலோசிக்கலாம்.

திரு. துரை முருகன் : 40,000 பேர் அதிகமாக வர இருக்கிறார்கள் என்கிற போது, ஒரு 500 பேர் வரமாட்டார்களா, 200 பேர் வரமாட்டார்களா, டாக்டருக்குப் படிக்க, இன்ஜினியருக்குப் படிக்க—அதிகம் இல்லாவிட்டாலும்—பாரதக் கதையில் வருவதைப்போல 5 ஊர், 5 வீடு என்பதைப் போல ஒரு 5 சீட் அதிகரிக்கப்பட்டு இருக்கிறதா? சென்ற ஆண்டு 80,000 பேர் பி.யு.சி. எழுதினார்கள் என்கிற சாதனையைப் பார்க்கிறபோது, இந்த ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 1.20 இலட்சம் பேர் 12-ஆண்டு தேர்வு எழுதியுள்ளனர் என்பது மகத்தான சாதனைதான். இதனால் ஏற்படும் விளைவுகளைச் சமாளிக்க என்ன திட்டம் வைத்து இருக்கிறீர்கள்? உங்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கும் 'இந்து' பத்திரிகையும் இந்தக் கவலையைத் தெரிவித்து இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டில் எனக்கு மிகவும் பிடித்தது இரண்டு அம்சங்கள். ஒன்று—வேலைக்கு வாய்ப்புறுதி—மற்றொன்று—நலிந்தோர் நலன். இந்த இரண்டும் அருமையான திட்டங்கள். ஏனென்றால் இது இரண்டும் உங்களுடைய திட்டம் கிடையாது. இந்த இரண்டுக்கும் உங்களுக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. நாவலர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வார்கள்—சத்திரத்துச் சோத்துக்கு தாத்தைய்யங்கார் உத்தரவு எதற்கு என்று. இந்த இரண்டு திட்டங்களும் உங்கள் திட்டங்கள் அல்ல. மத்திய அரசு பணம் கொடுக்கிறார்கள் வேலைக்கு உணவு என்ற திட்டத்திற்காக. அந்தத் திட்டத்தைத் துக்கி, பெயரை மாற்றி, வேலைக்கு வாய்ப்புறுதித் திட்டம் என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். மத்திய அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத்திற்காக கோதுமை கொடுத்தார்கள். அதை நீங்கள் அரிசியாகக் கொடுக்கிறீர்கள். ஆகவே, இதற்கும் உங்களுக்கும் சம்பந்தமே கிடையாது. அப்படி இருக்கிற போது, இந்த பட்ஜெட்டிலே நீங்கள் என்ன செய்து இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், இந்தத் திட்டத்தைச் சொல்லி, இதற்காக நாங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தலைவணங்குகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, உங்களுடைய திட்டம் என்ன என்பதைச் சொல்லவேண்டும். அதை நீங்கள் சொல்லவே இல்லையே என்று தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.



1980 ஜூலை 4]

[திரு. துரைமுருகன்]

(முற்பகல் 10-10)

இன்னொன்று பாருங்கள், இந்த நலிந்தோர் நலன், யாருடைய திட்டம், யார் செயல்படுத்துவது என்று பாருங்கள். உலக வங்கியின் உதவியுடன் சத்துணவுத் திட்டம் இவ்வாண்டு முதல் செயல்படுத்தப்படும். இது முழுக்க உங்களுடைய திட்டம் அல்ல; முழுக்க முழுக்க இரவல் வாங்கிக் கொடுக்கிற ஒரு திட்டம். முழுக்க முழுக்க 'ஓர்ட்டு ஹெல்த் ஆர்கனைசேஷன்' கொடுக்கிறது; உங்களுடைய ஆளைப்போட்டு விநியோகிக்கிறீர்கள். அவர்கள் உணவு கொடுக்கிறார்கள், உங்கள் ஆளை வைத்து விநியோகிக்கிறீர்கள்; அவர்கள் மருந்து கொடுக்கிறார்கள்; உங்கள் ஆள் கையிலே கொடுத்து விநியோகிக்கிறீர்கள். 'வழிப்பிள்ளையாரை எடுத்து கடைத் தேங்காய்க்கு உடைக்கிற மாதிரி' அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள், உங்கள் ஆளை வைத்து விநியோகம் செய்கிறீர்கள்; இப்படித்தான் தாய்மார்களுக்கு மருந்தும் சத்துணவும் போய்ச் சேருகிறது.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : வழித் தேங்காயை எடுத்து கடைப்பிள்ளையாருக்கு உடைப்பதா அல்லது கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப்பிள்ளையாருக்கு உடைப்பதா? (கிரிப்பு)

திரு. துரை முருகன் : கடைத் தேங்காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைப்பது என்பதுதான் சரி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்; அரை மணி நேரம் ஆகிறது.

திரு. துரை முருகன் : இதை நீங்கள் முதலிலே சொல்லியிருந்தால் நான் வேகமாகச் சொல்லி முடித்திருப்பேன். இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள்; வேண்டுமானால் எங்களுடைய நேரத்தில் குறைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

இந்தத் திட்டத்திலே நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? இது முழுக்க முழுக்க 'ஓர்ட்டு ஹெல்த் ஆர்கனைசேஷன்'-ஆல் செயல்படுகிற ஒரு திட்டமே ஒழிய உங்களுடைய பங்கு இதிலே ஒன்றும் இல்லை. இன்னொன்றையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தாய்மார்களுக்கு அடிப்படை மருத்துவம், சத்துணவு பற்றி பயிற்சி அளிக்கப்படும். அதற்குப் பிறகு 7-வது மாதத்திலிருந்து 4-வது மாதம் வரையில் தாய்மார்கள் உடல் நலம் பரிசோதிக்கப்பட்டு, உணவும் மருந்தும் கொடுக்கப்படும்; அதற்காக 150 ரூபாய் செலவிடப்படும். ரொம்ப தமாஷாக இருக்கிறது. சந்திரமதியில் சொன்னமாதிரி ஒன்றாம் மாதத்தில் உடல் மெலிந்து, இரண்டாம் மாதத்தில் நடை தளர்ந்து என்று இப்படியே போய், 7-ம் மாதத்திலிருந்து 4-ம் மாதம்

[திரு. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 4]

முடிய 150 ரூபாய் தாய்மார்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்பதும் போய்விடும். இந்த 150 ரூபாயை வாங்குவதற்கு தாய்மார்கள் எங்கே வரவேண்டும்? கொட்டாம்பட்டிக்கு வரவேண்டும். அதற்கு ஒரு திட்டம். எந்தத் திட்டத்தைப் பார்த்தாலும் இப்படி பஞ்ச மிட்டாய் போல் குறுக்கிக்கொள்கிறீர்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, இலவச உணவுத் திட்டம். வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள ஏழைகளுக்கு இலவசமாக அரிசி வழங்கப்படும். இந்த வறுமைக்கோடு இப்போது நம்மிடம் மாட்டிக்கொண்டு படாதபாடு படுகிறது. வறுமைக்கோடு, வறுமைக்கோடு என்று சொல்லி, இப்போது அது வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே போய்விட்டது. அப்படிப்பட்ட வறுமைக்கோட்டுக்கு கீழே உள்ளவர்களுக்கு இலவச உணவு, அன்றைக்கு என்ன சொன்னார்கள்? “வேலையற்ற காலத்தில் பட்டினிக் கிடந்து வாழ்க்கை நடத்த வழியற்று, வேலை கிடைக்காத காலத்தில் ஒரு நாளைக்கு ஒரு கிலோ அரிசி அல்லது ஒரு ரூபாய்—அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் ஒவ்வொரு ஏழைக்கும், பெண்ணுக்கும்—கிடைக்கச் செய்வோம்” என்று ‘இதனால் சகலவிதமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்பது என்னவென்றால்’, என்று மார்த்தாண்ட மன்னன் போல அந்த பிரகடனத்தைச் செய்தார்கள். 5 கிலோ அரிசி வாங்கினால் ஒரு கிலோ அரிசி இனாம். போனஸ் மாதிரி கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

இப்போது என்ன சொல்கிறீர்கள்? வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழே இருக்க வேண்டும். எல்லோருக்குமா? கிடையாது. ஏழைகளாக இருக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. அவர்கள் முதியோர் உதவித் தொகை, கைம்பெண்கள் உதவித் தொகை, உடல் ஊனமுற்றோர் உதவித் தொகை, கன்னொளி அற்றோர் உதவித் தொகை, விவசாயத் தொழிலாளர் உதவித் தொகை—இவற்றைப் பெறுகிறவர்களுக்கு மட்டும் தான் ஒரு கிலோ அரிசி வழங்கப்படும் என்கிறார்கள். இப்படி வாரம் எல்லாம் என்ன நியாயம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நேரம் ஆகிவிட்டது. எல்லோருக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. துரை முருகன்: இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள். அந்த நேரத்தை எங்கள் பக்கத்திலே பேசுகிறவர்களுக்குக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

இந்த இலவச அரிசி வாங்கக்கூடியவர்களுக்கு இவ்வளவு தகுதி இருக்க வேண்டும்; எல்லோருக்கும் கிடையாது. ‘கரி பரியாகி’ என்று சொல்வார்களே, இப்படி ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எல்லாம் தேய்ந்து போக ஈடைசியில் ஒன்றும் இல்லை என்றாகி விடும்,



1980 ஜூலை 4]

[திரு. துரைமுருகன்]

இன்னொன்று, முதியோர் உதவித் தொகை பெறுபவர்கள் மொத்தம் எவ்வளவு பேர்கள் என்றால் 130,000. இந்த 63-வது பாராவிடில் அதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத்தான் இந்த ஒரு கிலோ அரிசி தருவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் யாரை ஏமாற்ற இந்தத் திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறீர்கள்?

முதியோர் பென்ஷனை 25 ரூபாயாக்கி இருப்பதாகச் சொல்கிறீர்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களையும் இதிலே சேர்த்துவிட்டீர்கள்; அதுவும் வேலை செய்ய இயலாத ஆதரவற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களைத்தான்.

கிராமங்களில் நிலையான வேலையின்றி இருப்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வசதிகள் உருவாக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நிலையான என்றால் 'பெர்மனன்ட்' என்று வரும். ஆனால் நீங்கள் 'ரெகுலர்' வேலை என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்த இரண்டுக்கும் எவ்வளவு வேறுபாடு இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். மேலும், நிலையான வேலையின்றி, வசதியற்று, ஆதரவு ஏதுமின்றி, ஏழை எளியவராய் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழும் வாடுபவர்—இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்க முயற்சி செய்யும் நிலைமை இருக்கிறது. அடுத்து பட்டினிச்சாவு, பட்டினிச்சாவு எப்படி வருகிறது?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள். நேரம் ஆகிவிட்டது. அரை மணி நேரத்திற்கு மேல் ஆகிவிட்டது. முடித்து விடுங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள். முடித்து விடுகிறேன். எங்கள் கட்சியிலிருந்து வேண்டுமானால் ஒருவர் பேசுவதைக் குறைத்துக் கொள்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நிறையபேர் பேச வேண்டி இருக்கிறது. நீங்கள் சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அடுத்து பட்டினிச் சாவு . . . . (குறுக்கீடு) பட்டினிச்சாவு ஏற்படாமல் தடுக்கும் வகையில் திட்டம் ஒன்றைச் செயல்படுத்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது, என்றும், ஏழை எளியவர் வகை ஏதுமின்றி பட்டினியால் மிகவும் வாடும் நிலை ஏற்பட்டால் அத்தகையோருக்கு 100 ரூபாய் கொடுப்பதாகவும் கூறுகிறார்கள். அவ்வாறு கெடுப்பதற்கு பணம் ஏதாவது ஒதுக்கி இருக்கிறீர்களா? கிடையாது. அதற்கு ரெவின்யூ எக்ஸ்பெண்டிச்சரும் கிடையாது. கேப்பிட்டல் எக்ஸ்பெண்டிச்சரும் கிடையாது. ஆகவே அந்தத் திட்டத்தால் ஒரு பயனும் கிடையாது. யாருக்கு 100 ரூபாய் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது?

[திரு. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 4]

அதாவது வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள ஏழைகளுக்கு, வகை ஏதும் இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியென்றால் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லத்தில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டும் தான் பணம் கொடுக்க முடியும். அவர்கள் ஒரு இலட்சத்து சொச்சம் பேர்கள்தான் இருப்பார்கள். ஆகவே இப்படிப் பார்த்தால் சொன்னது ஒன்று, செய்தது ஒன்று, கொண்டு வந்து நிறுத்தி இருப்பது ஒன்று. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால் ஒரு பொய்யான தோற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ஆகவே நாட்டு மக்களை ஏமாற்றுகிற நிலையிலே ஒரு நிதிநிலை அறிக்கை வைத்திருப்பதை என்னாலே பாராட்ட முடியவில்லை. நீங்கள் மக்களை ஏமாற்றி மன்றத்திற்கு வந்திருக்கிறீர்கள். ஆகவே இந்த மன்றம் உங்களைச் சும்மா விடாது என்பதை மட்டும் கூறி நான் விடை பெறுகிறேன்.

#### 8. அறிக்கை அளித்தல்.

(அ) மின்வெட்டினைத் தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, இவ்வாண்டு, பருவமழை ஓரளவு, நல்ல நிலையில் உள்ளதால் ஏற்பட்டுள்ள நீர்த்தேக்கங்களின் அபிவிருத்தியை கருத்திற்கொண்டு ஏற்கனவே அமுலில் இருந்து வந்த மின்வெட்டு 30—6—1980 அன்று சில பயனீட்டாளர்களுக்கு தளர்த்தப் பட்டது. அப்பொழுது மீண்டும் 10—7—1980 அன்று ஆய்வு செய்வதாக திட்டமிடப்பட்டது. எனினும், இப்பொழுது நிலைமை மேலும் சீரடைந்து வருவதால் 7—7—1980 விருந்து மின்சாரம் பயன்படுத்துவதில் உள்ள தடைகள் கீழ்க்கண்டவாறு தளர்த்தப்படுகின்றன.

1. இப்போது கிராமப்புற இணைப்புகள் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப் பட்டு ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் பகலில் 6 மணி நேரம் அல்லது இரவில் 8 மணி நேரம் மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. இனி கிராமப்புறங்களில் பகலில் ஆறு மணி நேரமும், இரவில் எட்டு மணி நேரமும் மின்சக்தி கிடைக்கும் வகையில் இரு தொகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு மின்சாரம் வழங்கப்படும். ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் பகல் நேர மின்சாரம் மாதத்தில் 15 நாட்கள் காலையிலும், 15 நாட்கள் மாலையிலும் வழங்கப்படும்.

2. உயர் அழுத்தத் தொழில்களில் தொடர்ந்து இயங்கும் தொழில்களுக்கு முப்பது சதவீதம் மின்வெட்டும், இதரத் தொழில்களுக்கு அறுபது சதவீத மின்வெட்டும் ஏற்கனவே இருந்து வந்தன. இனி அனைத்து உயர் அழுத்தத் தொழில்களுக்கும், மின் தேவையில் இருப்பது சதவீத வெட்டு என்றும், மின் சக்தியில் பதினைந்து சதவீத வெட்டு என்றும் குறைக்கப்படுகிறது. உயர்